

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ
ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΣΑΒΒΑΤΟ 14 ΦΕΒΡΑΡΙΟ 2015 ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
ΑΛΚΥΟΝΙΣ

Για πρόγραμμα δράσης για το επόμενο διάστημα μέχρι την
πρωτομαγιά

Εισαγωγή

Συνάδελφοι-ες,

Συζητάμε σήμερα λίγες μέρες μετά την κυβερνητική εναλλαγή για τον προγραμματισμό και το σχέδιο της δράσης μας για το επόμενο διάστημα. Σε αυτές τις συνθήκες θα πρέπει να γίνει κατανοητός ο χαρακτήρας της νέας κατάστασης των εξελίξεων έτσι ώστε να μην υποτιμηθεί η κυβερνητική εναλλαγή και η γραμμή για κοινωνική συνοχή, δηλαδή ταξική συνεργασία.

Έχει ξεκινήσει μια καλά προετοιμασμένη προπαγανδιστική εκστρατεία από την κυβέρνηση που επιδιώκει να πείσει ότι δεν έχει καμία σχέση με τις προηγούμενες. Χρειάζεται καλή παρακολούθηση της γενικής πολιτικής της κυβέρνησης και των ελιγμών της, των εξελίξεων στους κλάδους. Δεν πρέπει να χάνεται το κύριο, που είναι, ποιος είναι ο βασικός χαρακτήρας της κυβέρνησης, ότι δηλαδή ήρθε για να διευκολύνει, να πάρει όλα εκείνα τα μέτρα που χρειάζονται για την καπιταλιστική ανάκαμψη και την κερδοφορία των μονοπωλίων, τη χειραγώγηση των εργαζόμενων.

Η κυβέρνηση πατώντας πάνω σε ελπίδες και προσδοκίες εργαζομένων προσπαθεί να περάσει ευκολότερα τα σχέδιά της, προωθώντας νέα συμφωνία με τους «εταίρους» βαφτίζοντας το νέο μνημόνιο ως συμφωνία και την τρόικα ως θεσμικό μηχανισμό επιτήρησης και εποπτείας.

Η συγκυβέρνηση έχει ξεκινήσει μια διαπραγμάτευση νέου προγράμματος, που με διάφορες παραλλαγές φαίνεται ότι θα καταλήξει σε συμβιβασμό που αυτό θα σημάνει νέα μέτρα σε βάρος των εργαζομένων, συνέχιση του Γολγοθά.

Αυτή τη στιγμή η διαπραγμάτευση που κάνει η κυβέρνηση είναι ενταγμένη μέσα στο γενικότερο πλαίσιο της ΕΕ, μέσα σε ένα γενικότερο πόλεμο ανταγωνιστικών συμφερόντων που υπάρχει και στην ευρωζώνη, και στην ΕΕ και με την άμεση και ενεργή εμπλοκή των ΗΠΑ. Είναι αφέλεια να

πιστεύει κανείς ότι οι δηλώσεις Ομπάμα, αυτοί που έχουν μακελέψει όλο τον πλανήτη, τους πήρε ξαφνικά ο πόνος για το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων. Η ουσία είναι ότι υπάρχει ένας πόλεμος συμφερόντων κρατών, επιχειρηματικών ομίλων, ποιος θα βγει πιο κερδισμένος από την κρίση και από την όποια ανάκαμψη υπάρξει ή λιγότερο χαμένος. Και αυτή η αντιπαράθεση αφορά και τη διαχείριση του χρέους, αφορά και το μείγμα διαχειριστικής πολιτικής. Βεβαίως υπάρχουν δυνάμεις όπως είναι η Γαλλία, η Ιταλία, οι ΗΠΑ που ζητούν χαλάρωση της λιτότητας μέσω περιοριστικής πολιτικής, όπως ονομάζεται. Αυτή η χαλάρωση είναι για να εξοικονομηθούν πόροι, οι οποίοι θα δοθούν ως ενισχύσεις στο κεφάλαιο για επενδύσεις, για να ενισχύσουν την κερδοφορία του, την ανταγωνιστικότητά του.

Γιατί τι συζητάνε; Για να αυξηθούν οι μισθοί και οι συντάξεις; Για να βελτιωθούν οι κοινωνικές παροχές στην Υγεία, την Παιδεία, στους εργαζόμενους;

Αυτό πρέπει να είναι σαφές και φυσικά σ' αυτή την αντιπαράθεση συμμετέχει και η ελληνική κυβέρνηση στοιχιζόμενη με τη μία πλευρά. Η ουσία είναι ότι την επόμενη μέρα θα υπάρχει πρόγραμμα. Το πρόγραμμα αυτό αν ονομαστεί κάπως αλλιώς και όχι μνημόνιο ή αν επιτηρείται όχι από τους υπαλλήλους της τρόικα αλλά από μηχανισμούς εποπτείας που έχει φτιάξει η ΕΕ, δε συνιστά αλλαγή υπέρ του λαού.

Στις προγραμματικές δηλώσεις η κυβέρνηση προσπάθησε με τις συνεχείς αναφορές της για υπερηφάνεια και αξιοπρέπεια να κρύψει τα διαπιστευτήρια της στην ΕΕ και το μεγάλο κεφάλαιο, το συμβιβασμό με τη φτώχεια και τα ψίχουλα που υπόσχεται στους εργαζόμενους που έχασαν την πλειοψηφία των δικαιωμάτων τους.

Χρειάζεται, επομένως, να δυναμώσει ακόμα περισσότερο μέσα στην εργατική τάξη, τη νεολαία και το κίνημα, η γραμμή της αντεπίθεσης και της ρήξης σε αντίθεση με τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης, την ΕΕ και την πολιτική που στηρίζει αυτόν τον δρόμο με την ενσωμάτωση και την παθητική αναμονή, για έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης, της εργατικής τάξης, για το λαό.

Η εργατική τάξη, το κίνημα της οφείλει αποφασιστικά να αποκρούσει τα ψευδεπίγραφα συνθήματα της εθνικής ομοψυχίας και περηφάνιας. Πατριωτισμός για εμάς είναι το δίκιο του λαού και όχι τα συμφέροντα της πλουτοκρατίας. Κριτήριο για εμάς είναι η κάλυψη των συγχρόνων λαϊκών αναγκών και όχι η κερδοφορία των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Είμαστε δυο διαφορετικοί κόσμοι.

Ο λαός, το εργατικό λαϊκό κίνημα δεν πρέπει να είναι ούτε θεατής ούτε χειροκροτητής των διαπραγματεύσεων που διεξάγονται μεταξύ των αφεντικών, να μην εγκλωβίζεται στα σχέδια του κεφαλαίου για νέα μνημόνια και διαπραγματεύσεις. Αντίθετα πρέπει να είναι πρωταγωνιστής-αγωνιστής για τα δικαιώματά του, για την κάλυψη των

απωλειών και των σύγχρονων διεκδικήσεων, για αλλαγές και ανατροπές, για άλλο δρόμο ανάπτυξης.

Η εργατική τάξη και το κίνημα της δεν έχει κανένα συμφέρον να στηρίξει την κυβερνητική πολιτική για τα νέα «μνημόνια» που θα τους φέρει έστω κι αν τα ονομάζει περηφάνια. Χωρίς διεκδικητική πίεση, ταξική πάλη δεν υπάρχει προοπτική, δεν υπάρχει ελπίδα.

Η γραμμή αντιπαράθεσης λοιπόν, εξειδικεύεται στα βασικά-γενικά αιτήματα: Κάλυψη απωλειών και δικαιωμάτων, πάλη για την ικανοποίηση των σύγχρονων εργατικών και λαϊκών αναγκών, ανάπτυξη για το λαό. Δε μας φτάνουν κάποια ψίχουλα ούτε η ελεημοσύνη. Απαιτούμε, διεκδικούμε όλα όσα μας έκλεψαν, όλα όσα δικαιούμαστε.

Συνάδελφοι-ες

Η άνοδος της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ στην κυβερνητική εξουσία δημιουργεί νέα δεδομένα για το συνδικαλιστικό κίνημα και μας υποχρεώνει να βελτιώσουμε ουσιαστικά τη δουλειά μας στα σωματεία, να ανασυγκροτήσουμε, να αναζωογονήσουμε το κίνημα. Θα επιχειρήσουν να προσαρμόσουν το συνδικαλιστικό κίνημα στις ανάγκες της πολιτικής της νέας κυβέρνησης. Κάτω από την σημαία της κοινωνικής συνοχής, της συναίνεσης, των κοινωνικών διαλόγων θα αναδιοργανώσουν τον κυβερνητικό και εργοδοτικό συνδικαλισμό για να βάλουν εμπόδια στην άνοδο της ταξικής πάλης και στην ενίσχυση του ΠΑΜΕ. Η αναμόρφωση του πολιτικού σκηνικού θα επηρεάσει και το συνδικαλιστικό κίνημα. Οι διεργασίες θα επιταχυνθούν. Εκ των πραγμάτων θα ανοίξει ζήτημα προοπτικής και για τις ηγεσίες σε ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, Εργατικά Κέντρα, Ομοσπονδίες.

Άμεσο και σημαντικό καθήκον είναι η καλή και οργανωμένη προετοιμασία των δυνάμεων μας για τα συνέδρια των ομοσπονδιών, των εργατικών κέντρων, των σωματείων που έχουν αρχαιρεσίες το επόμενο διάστημα. Οι αρχαιρεσίες δεν πρέπει να είναι υπόθεση του τελευταίου μήνα. Είναι η κορύφωση της δράσης κάθε Συνδικάτου και η αρχή μιας νέας πορείας όπου πρέπει να κρίνεται η ποιότητα της δουλειάς μας και των δεσμών με την εργατική τάξη και το αποτέλεσμα της δουλειάς μας που είναι η άνοδος της ταξικής συνείδησης, στη συσπείρωση δυνάμεων, στην ενίσχυση του ταξικού κινήματος. Σε αυτήν την κατεύθυνση είμαστε όλοι σύμφωνοι αλλά στην πράξη υπάρχουν αποκλίσεις, προβλήματα και αδυναμίες που δεν αντιμετωπίζονται αποφασιστικά.

Αποτελεί καθήκον για όλες τις δυνάμεις ενός κλάδου, παίρνοντας υπόψη ότι ένα θετικό αποτέλεσμα συμβάλλει στην αλλαγή συσχετισμών όχι μόνο στον κλάδο αλλά και γενικότερα. Να πάρουμε υπόψη μας ότι το 2016 είναι τα συνέδρια της ΓΣΕΕ, του ΕΚΑ, της ΟΙΥΕ και πολλών άλλων Ομοσπονδιών και Εργατικών Κέντρων. Κεντρικός στόχος μας πρέπει να είναι η ισχυροποίηση του ταξικού πόλου, η συσπείρωση νέων δυνάμεων στο ΠΑΜΕ και το κέρδισμα της πλειοψηφίας νέων σωματείων.

Μέσα από αυτό το δρόμο διαμορφώνουμε τους όρους του κινήματος που εμείς θέλουμε για ένα εργατικό κίνημα ισχυρό που να μπορεί να ορθώσει τείχος αντίστασης, αντεπίθεσης απέναντι στο κράτος, στις κυβερνήσεις, στο κεφάλαιο, στην Ε.Ε.

Σε αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να αντιπαλέψουμε και με φανερές αδυναμίες που έχουμε και μας δυσκολεύουν στη δουλειά μας.

Είναι καθοριστικής σημασίας ζήτημα πως επεξεργαζόμαστε τη γραμμή, το πλαίσιο πάλης σε κάθε χώρο και κλάδο. Δεν είναι λίγες οι φορές που το γενικό πλαίσιο πάλης και σχεδιασμού που βοηθά στην ενιαία πάλη, τη συσπείρωση δυνάμεων, την ενιαία κατεύθυνση, προϋποθέσεις που προωθούν την ανασύνταξη, να χάνεται ή να προβάλλεται ως ένα σύνθημα και να συνεχίζουμε να δουλεύουμε στην πεπατημένη με τα επιμέρους κλαδικά προβλήματα ή με επιμέρους προβλήματα που ξεσπάνε, ξεκόβοντας τα, απομονώνοντας τα, από τα γενικότερα ζητήματα που επιδρούν και δημιουργούν επιμέρους προβλήματα ανά κλάδο. Με μεγαλύτερη ανησυχία να προβληματιστούμε: Πως συνδέουμε τα γενικότερα ζητήματα που αφορούν την εργατική τάξη με τον κλάδο και τις ιδιαιτερότητες του ώστε να ανεβαίνει το επίπεδο συμμετοχής, να προωθείται η ανασύνταξη. Πως ξεδοντιάζουμε την γραμμή των άλλων δυνάμεων. Πως αποκαλύπτουμε τη γραμμή και την τακτική του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού. Πως σε τελική ανάλυση συσπειρώνουμε στην ταξική γραμμή. Για αυτό το γενικό ζήτημα έχει υποχρέωση να βοηθήσει κάθε Γραμματεία του ΠΑΜΕ σε κλάδο ή περιοχή, να εξειδικεύεται, να σχεδιάζει την παρέμβαση των δυνάμεων μας, να ελέγχει την πορεία της δουλειάς.

Ένα κεντρικό πρόβλημα που πρέπει να λύσουμε είναι να γίνεται συζήτηση, να γενικεύεται η πείρα πως πρέπει να προετοιμάζονται οι γενικές συνελεύσεις, οι συγκεντρώσεις, οι συσκέψεις κατά Σωματείο και στον τόπο δουλειάς. Οι εργατικές συνελεύσεις είναι σχολείο όπου εκπαιδεύονται δυνάμεις, δυναμώνουν οι δεσμοί με τους εργαζόμενους, ατσαλώνονται, αποτελεί μέσο για την αλλαγή συσχετισμών. Για αυτό τις πολεμούν οι άλλες δυνάμεις.

Ένα άλλο ζήτημα που πρέπει να διορθώσουμε είναι η οργανωμένη συζήτηση, η σύσκεψη, για να εκφράζουν γνώμη οι εργαζόμενοι, όσοι συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις, στις συλλογικές διαδικασίες. Τι φταίει και δεν γίνεται; Όπου γίνεται υπάρχουν θετικά αποτελέσματα. Δείχνει εμπιστοσύνη στην εργατική τάξη.

Πρέπει επίσης να βελτιώσουμε τις σχέσεις κλαδικού σωματείου και τόπου δουλειάς. Είναι μεγάλη υπόθεση το ΔΣ μιας Ομοσπονδίας να γνωρίζει, να έχει μπροστά του, το σύνολο του κλάδου και έτσι να μπορεί να οργανώσει, να διατάξει δυνάμεις, ιδιαίτερα στους μονοπωλιακούς ομίλους. Να αντιμετωπίσουμε αδυναμίες, απόψεις, αντιλήψεις που δυσκολεύουν τη

δουλειά μας. Υπάρχουν σωματεία που δεν λειτουργούν, που τα ΔΣ δεν συνεδριάζουν, οι ανακοινώσεις βγαίνουν δια περιφοράς, που αναπαράγουν τις κεντρικές ανακοινώσεις, που οι γενικές συνελεύσεις είναι απροετοίμαστες, τυπικές χωρίς να γίνεται ουσιαστική συζήτηση.

Να μας απασχολήσει με μεγαλύτερη ανησυχία η κατάσταση του κινήματος σε κάθε Νομό. Εδώ υπάρχει ευθύνη και κεντρικά αλλά και οι τοπικές γραμματείες. Υπάρχουν ολόκληροι Νομοί που απουσιάζουν κλαδικά συνδικάτα σε βασικούς τομείς και από την άλλη οργιάζει ο συντεχνιασμός με σωματεία κατά χώρο δουλειάς, που στις περισσότερες φορές η σχέση τους με την εργοδοσία βγάζει μάτι. Σε όλες σχεδόν τις πόλεις υπάρχουν ΒΙΠΕ με χιλιάδες εργάτες και εργάτριες, με προβλήματα, άθλιες συνθήκες εργασίας, με μεροκάματα πεινάς. Η παρέμβαση μας στις περισσότερες περιπτώσεις είναι από ελλιπής ως ελάχιστη. Αυτό το σοβαρό ζήτημα δε λύνεται με ευχολόγια ούτε με από μηχανής θεούς. Απαιτείται εξειδικευμένη δράση, επιμονή και επίπονη δουλειά και παρέμβαση για να μπει το νερό στο αυλάκι. Κυρίως απαιτείται πάλη με τη ρουτινιάρικη δουλειά και τις υποχωρήσεις μπροστά στις δυσκολίες.

Ζήτημα που επίσης πρέπει να μας απασχολήσει είναι η πολυδιάσπαση του εργατικού κινήματος. Υπάρχουν Νομοί με 2-3 Εργατικά Κέντρα και ανάλογη κατάσταση και σε πρωτοβάθμια σωματεία. Υπάρχουν μαϊμού σωματεία και μαϊμού εκλογές που λειτουργούν ως εργοστάσια παραγωγής αντιπροσώπων. Είναι καραμπινάτο το παράδειγμα του Πύργου που ψήφισαν 600 εργαζόμενοι στο σωματείο ξενοδ/λων και μετά την παρέμβαση των δυνάμεων μας ψηφίσαν 29. Πως παρεμβαίνουμε εδώ λοιπόν; Πως αποτρέπουμε τα εκφυλιστικά φαινόμενα; Δε μας βγάζει συνάδελφοι από την ευθύνη η συνήθης φράση ότι «δεν πήραμε έγκαιρα είδηση τις αρχαιρεσίες».

Συνάδελφοι-ες

Το επόμενο διάστημα να αξιοποιηθεί καλά η πλούσια πείρα από τη δουλειά που έγινε για το συλλαλητήριο του Νοέμβρη, το άνοιγμα που κάναμε και τα σωματεία που πήραν αποφάσεις για συμμετοχή τα οποία και δε συμφωνούν σε όλα με το ΠΑΜΕ. Να τα ξεχωρίσουμε κατά κλάδο, να γίνει αξιολόγηση για τη συνέχεια. Να σταθεροποιήσουμε την συζήτηση, τον προβληματισμό, την συνεχή επαφή, την χρέωση στο κίνημα. Μπορούμε να διευρύνουμε την επιρροή μας και αυτό να εκφραστεί και στους αγώνες και στις αρχαιρεσίες πιο τολμηρά. Οι δυνάμεις που επιχείρησαν να μας δυσκολέψουν, να αποτρέψουν την συμπόρευση με το ταξικό κίνημα δεν δικαιώθηκαν. Αυτό δείχνει ότι υπάρχουν τίμιοι συνδικαλιστές, συνδικάτα που έχουν αυτιά ανοιχτά. Σ' αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να γίνουμε πιο διεισδυτικοί, ιδιαίτερα στη νεολαία. Να ανοίξουμε πόλεμο σωματείο το σωματείο και χώρο δουλειάς για να απομονωθούν οι εργατοπατέρες, να τους βάζουμε εμπόδια.

Το κύριο και βασικό και αξιοποιώντας την πείρα της περιόδου είναι να διατηρήσουμε την πρωτοβουλία των κινήσεων, να μην περιμένουμε από

τους άλλους, τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ. Να συνεχίσουμε με το δικό μας αυτοτελές σχέδιο δράσης που θα προσαρμόζεται στη επικαιρότητα, θα αναγκάζει τους άλλους να το παίρνουν υπόψη τους.

Πρέπει να συνεχίσουμε με ένα συνεκτικό ενιαίο πρόγραμμα δράσης.

Ξεκινάμε από κάθε κλάδο σωματείο και περιοχή από αυτά που κατακτήσαμε όλη αυτή την περίοδο (στο άνοιγμα, τη συσπείρωση, την αξιοποίηση ανθρώπων, τα βήματα στην κοινωνική συμμαχία κλπ). Χρειάζεται όμως να κατανοηθεί ότι η εδραίωση και η διεύρυνση αυτών που κερδήθηκαν απαιτούν νέες πρωτοβουλίες τόσο κεντρικά όσο κατά κλάδο και τοπικά. Στο συλλαλητήριο τέθηκε ο βασικός πυρήνας του πλαισίου διεκδικήσεων και των αιτημάτων. Σε αυτά να επιμείνουμε αλλά και σε αναγκαίες συμπληρώσεις.

Να μπου μπροστά μαχητικά οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ και να αντιπαλεύουμε την στάση αναμονής και ανάθεσης που καλλιεργείται. Να σημάνουμε συναγερμό σε κάθε χώρο. Μαχητικά να αντιπαλέψουμε τις μειωμένες απαιτήσεις που θα μας πάνε πολύ πίσω σε κατακτήσεις και δικαιώματα, τη λογική η κυβέρνηση «ας κάνει ένα-δύο πράγματα και όλα καλά», που καλλιεργούν κυβέρνηση, αξιωματική αντιπολίτευση και άλλοι. Να μην περνάει η λογική ότι η αντιλαϊκή κυβερνητική πολιτική θα αποκαλυφθεί μόνη της, αν οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ δεν διαφωτίζουν τους εργαζόμενους, αν δεν δυναμώσει η διαπάλη με τον κυβερνητικό και εργοδοτικό συνδικαλισμό, νέο και παλιό, με την μεγαλοεργοδοσία, αν δεν αναπτυχθεί δράση γενικά και κατά κλάδο και τόπο δουλειάς.

Για το σχεδιασμό δράσης

Οι εξελίξεις και η ανάγκη ανασύνταξης του κινήματος επιβάλλουν δυναμικές παρεμβάσεις. Οι ανάγκες μας, οι ανάγκες των εργατικών και λαϊκών οικογενειών είναι πάνω απ' όλα και στην πρώτη γραμμή των διεκδικήσεών μας. Οι ανάγκες αυτές δεν μπορούν να μπαίνουν κάθε φορά στο κρεβάτι του Προκρούστη της εκάστοτε συγκυρίας και των κυβερνητικών εναλλαγών. Είναι πάγιες, μόνιμες και συνεχώς εξελισσόμενες με βάση τις εξελίξεις της επιστήμης, της τεχνικής, του πολιτισμού και του πλούτου που παράγεται από τη δική μας δουλειά και έχουν όνομα.

- Είναι η μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους και πριν απ' όλα για τα παιδιά μας και σήμερα και αύριο. Δουλειά με συνθήκες ανθρώπινες, με αποκατάσταση των σταθερών συνθηκών εργασίας και ασφάλειας, με κατοχύρωση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Ελάχιστη βάση: 5θήμερο, 8ωρο, 40ωρο.
- Ικανοποιητικούς μισθούς, μεροκάματα και συντάξεις που θα καλύπτουν τις βασικές ανάγκες των οικογενειών μας, θα διασφαλίζουν ένα αξιοπρεπές βιοτικό επίπεδο και θα κατοχυρώνονται με ΣΣΕ.

- Κάλυψη με κοινωνική ευθύνη των βασικών αναγκών των οικογενειών μας σε Υγεία, Εκπαίδευση, κατοικία, φροντίδα για τα νέα ζευγάρια και τα παιδιά τους, τις γυναίκες και για τους ηλικιωμένους.
- Εξασφάλιση του απαραίτητου ελεύθερου χρόνου για ξεκούραση, αναψυχή, διακοπές με τις απαραίτητες κοινωνικές υποδομές που θα επιτρέπουν στους εργαζόμενους να συμμετέχουν και να απολαμβάνουν τα αγαθά του πολιτισμού που οι ίδιοι με τη δουλειά μας δημιουργούμε.

Οι βασικές αυτές ανάγκες δε χωράνε στους κανόνες και τις συμφωνίες της ΕΕ, σε παλιά και νέα μνημόνια. Αυτές είναι κομμένες και ραμμένες στις ανάγκες του κεφαλαίου. **Δεν είναι δικό μας σπίτι. Είναι των μονοπωλίων.** Έχει επεξεργασμένη στρατηγική θωράκισης των συμφερόντων τους σε βάρος της εργατικής τάξης με το τσάκισμα των βασικών δικαιωμάτων και κατακτήσεων. Δε συμβιβάζονται με την κυριαρχία του μονοπωλιακού κεφαλαίου σε κάθε κλάδο της οικονομικής και κοινωνικής ζωής. Αρκετά ματώσαμε, αρκετά υποφέραμε εμείς και οι οικογένειές μας για να θησαυρίζουν οι λίγοι με τις δικές μας θυσίες. Ο πλούτος που εξουσιάζουν και ιδιαίτερα τα μέσα παραγωγής είναι δική μας κλεμμένη δουλειά. Δε γίνεται να συνεχίζουμε στον ίδιο δρόμο. Δεν πρέπει να την ξαναπατήσουμε. Γνωρίσαμε πολλές αλλαγές κυβερνήσεων. Και η σημερινή, όπως και οι προηγούμενες, κρύβουν ότι τα δικά μας βάσανα, οι δικές μας απώλειες έγιναν κέρδη, προνόμια των λίγων.

Αυτό το σύστημα είναι σάπιο και σε πλήρη αντίθεση με τις ανάγκες μας, τις ανάγκες της κοινωνίας για ανάπτυξη κι ευημερία προς όφελος των πολλών, του λαού. Γεννάει κρίσεις, πολέμους, φτώχεια, ανεργία, μόνιμη ανασφάλεια, αύξηση της εκμετάλλευσης. Αυτό το σύστημα δε διορθώνεται, δεν αλλάζει και όποιος διακηρύσσει αυτούς τους στόχους, όπως η σημερινή κυβέρνηση και τα κόμματα που τη στηρίζουν, δεν είναι με τους εργαζόμενους, είναι απέναντί μας.

Οι ανάγκες μας απαιτούν άλλο δρόμο ανάπτυξης για φιλολαϊκή πολιτική, κόντρα στις δεσμεύσεις της ΕΕ και τα συμφέροντα των μονοπωλίων. Για αυτές τις ανατροπές οργανώνουμε τις δυνάμεις μας και τη συμμαχία μας. Τέτοιο κίνημα παλεύουμε να οργανώσουμε.

Χρειάζεται να δυναμώσει ακόμη περισσότερο μέσα στην εργατική τάξη, στη νεολαία και το κίνημα η γραμμή της αντεπίθεσης και της ρήξης σε αντίθεση με τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης, την ΕΕ και την πολιτική που στηρίζει αυτόν το δρόμο, με την ενσωμάτωση και την παθητική αναμονή. Σήμερα είναι παρόντα και απέναντι από το λαό τα μνημόνια διαρκείας της ΕΕ, οι στόχοι της ανταγωνιστικότητας και της νέας ανάκαμψης της κερδοφορίας του κεφαλαίου, που οδηγούν σε μεγαλύτερη χρεοκοπία του λαού και δεν μπορούν να λύσουν τα οξυμένα λαϊκά προβλήματα, όπως αυτό της ανεργίας. Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και

τα άλλα κόμματα υπηρετούν αυτόν τον αντιλαϊκό δρόμο και προσπαθούν να τον εξωραΐσουν στα μάτια του λαού.

Από την σκοπιά των λαϊκών συμφερόντων θα αντιμετωπίσουμε την κυβερνητική εναλλαγή. Αυτό για εμάς σημαίνει ένταση των προσπαθειών για ανασύνταξη του κινήματος. Δηλαδή πιο συγκεκριμένα, ενεργοποίηση σωματείων, διαφοροποίηση και απεγκλωβισμός δυνάμεων από το δηλητήριο της ταξικής συνεργασίας, δουλειά για ένταση νέων δυνάμεων στη δράση με στόχο την αλλαγή των συσχετισμών. Να αποκρουστούν ιδεολογήματα, στρατηγικές και στοιχήσεις πίσω από ξένες σημαίες, να αποκαλυφθούν απόψεις και ιδεολογήματα περί εθνικής περηφάνιας και αξιοπρεπείας.

Η δράση μας το επόμενο διάστημα να βοηθάει ώστε οι εργαζόμενοι να μην εγκλωβίζονται στην λογική της διαπραγμάτευσης, της αναμονής, της ανοχής και να μην αποδέχονται τα ψίχουλα που θα μοιράζει η κυβέρνηση. Να βγάζουν συμπεράσματα. Να χειραφετηθούν.

Σε αυτή τη βάση οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ πρέπει να μπουν μπροστά για κάθε μικρή και μεγάλη διεκδίκηση στους κλάδους και στους εργασιακούς χώρους. Να είναι μπροστά σε ζητήματα αυξήσεων, απολύσεων, μειώσεων μισθών. Να οργανώνονται παρεμβάσεις-αγώνες, τοπικά, κλαδικά, σε επιχειρήσεις και ομίλους.

Η εργατική τάξη δε χρωστά καμιά ανοχή και αναμονή σε καμιά κυβέρνηση αφού έχουμε γνωρίσει στο πετσί μας πως οι ανοχές και αναμονές μας έχουν οδηγήσει μονό σε χάσιμο πολυτίμου χρόνου για την εργατική τάξη και σε κέρδισα χρόνου για τη μεγαλοεργοδοσία, το κεφαλαίο, τα μονοπώλια. Αντιθέτως πρέπει να είμαστε σε διαρκή ετοιμότητα για **άμεση απάντηση με μαζική κινητοποιήσεις, με εναλλαγή μορφών πάλης ακόμα και απεργίας μπροστά στο φόντο νέας συμφωνίας και νέων μνημονίων** όπως και αυτά κι αν ονομαστούν. Να επικαιροποιήσουμε το σύνθημα: **«Τέρμα πια η κοροϊδία. Να πληρώσει η πλουτοκρατία».**

Η ανακοίνωση του ΠΑΜΕ που βγήκε βάζει την βασική κατεύθυνσή μας και το πλαίσιο πάλης για το επόμενο διάστημα. Χρειάζεται να αξιοποιηθεί καλά και να ανοίξει η συζήτηση με οργανωμένο τρόπο από πάνω έως κάτω, στους χώρους δουλειάς, παντού. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις πρέπει γρήγορα να προχωρήσουν σε συνεδριάσεις πλατιές και μαζικές και να γίνει ουσιαστική συζήτηση στα ΔΣ με πρόγραμμα περιοδειών και συσκέψεων γενικευμένο.

Να δουλέψουμε με το πλαίσιο διεκδικήσεων που είχαμε στο συλλαλητήριο της 1^{ης} Νοέμβρη, βεβαίως μαζί με τις διεκδικήσεις του κάθε κλάδου. **Ο αντίπαλος μας είναι οι επιχειρηματικοί όμιλοι και απέναντι σ' αυτούς πρέπει να ανοίξουμε σχεδιασμένο πόλεμο.** Να κατανοείται ότι η εργοδοσία έχει την κυβέρνηση της και εμείς το πρόγραμμα μας, τις διεκδικήσεις μας. Η αντιπαράθεση με τις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ θα είναι

μεγάλη όπως και η επίθεση απέναντι μας. Γι' αυτό και χρειάζεται η παρουσία μας και στις διοικήσεις των σωματείων που είμαστε μειοψηφία, στις Γενικές Συνελεύσεις να είναι καλά μελετημένα, προσεκτική, με επιχειρήματα που να αποκαλύπτουν τη στάση τους και να προβάλλεται η δική μας κατεύθυνση με ολοκληρωμένο τρόπο.

Εμείς πρέπει να καλλιεργούμε την άνοδο των διεκδικήσεων και απαιτήσεων της εργατικής τάξης. Να μην αποδεχτούν οι εργαζόμενοι τα όποια νέα μέτρα. Να ζουν με τα ψίχουλα. Να μην περάσει κλίμα απογοήτευσης που μπορεί να οδηγήσει σε συντηρητικοποίηση.

Πιο συγκεκριμένα, προτάσεις για το πρόγραμμα δράσης:

1. Για την κοινωνική ασφάλιση-συνταξιοδοτικό-υγεία

Από τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης αλλά και του υπουργού προκύπτει πως όσον αφορά την αποκατάσταση των απωλειών που συντελέστηκαν στα χρόνια του μνημονίου αυτές διακηρύσσεται ότι μπορούν να γίνουν σταδιακά και με βάση τους ρυθμούς ανάκαμψης της οικονομίας ξεκινώντας από τους χαμηλοσυνταξιούχους.

Παράλληλα ο βασικός πυρήνας της πολιτικής που αύξησε τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης στο 67ο έτος, που «εξίσωσε γυναίκες και άνδρες», που καθόρισε τα 40 χρόνια ασφάλισης αντί της 35ετίας για το δικαίωμα στην πλήρη σύνταξη, δηλαδή που νομοθέτησε τη δουλειά μέχρι τα βαθιά γεράματα και που εξαέρωσε τα αποθεματικά των Ταμείων, θα συνεχίσει να ισχύει και με τη νέα κυβέρνηση.

Αταλάντευτα και χωρίς καθυστέρηση πρέπει να αποκρούσουμε τη λογική του ρεαλισμού και της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας ως δείκτη για την επαναφορά των απωλειών.

Να στηρίξουμε πρωτοβουλίες και κινητοποιήσεις των συνταξιούχων οργανώσεων που γρήγορα θα πρέπει να απαντήσουν με επαναφορά του πλαισίου για άμεση αποκατάσταση των απωλειών, για επαναφορά 13^{ης} και 14^{ης} σύνταξης χωρίς εισοδηματικά κριτήρια κοκ. Να έχουμε ματιά και αυτιά ανοιχτά για μεθοδεύσεις που μπορεί να υπάρξουν σε σχέση λχ με το ΕΚΑΣ.

Κλάδοι που χτυπηθηκαν από την αντιασφαλιστική επίθεση δε μπορούν να μείνουν με σταυρωμένα χεριά πχ οικοδόμοι. Ήδη προγραμματίζουν παρεμβάσεις για τις αυξήσεις στα όρια ηλικίας, τα ΒΑΕ κλπ. Να δούμε παρέμβαση και πρωτοβουλίες άλλων κλάδων.

Χρειάζεται αποφασιστικό μέτωπο απέναντι στην ιδιωτικοποίηση, στα επαγγελματικά ταμεία. Η γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ πιο πριν και προφανώς και τώρα ως κυβέρνηση είναι η ενίσχυση των επαγγελματικών ταμείων. Στις προγραμματικές δηλώσεις δεν

υπήρχε λέξη για το μέλλον τους. Ιδιαίτερα κλάδοι που έχουν εμπειρία πρέπει να τραβήξουν μπροστά σε πρωτοβουλίες και αποκάλυψη πχ φάρμακο.

Το ασφαλιστικό έχουμε πει πως δεν είναι μονό οι συντάξεις. Επαναφορά απωλειών αντίστοιχα δεν είναι μονό τα μισθολογικά. Πέρα από τις διακηρύξεις της κυβέρνησης πρέπει να απαιτήσουμε να ανοίξουν τα νοσοκομεία που έκλεισαν προς όφελος των ιδιωτικών κλινικών. Να μην υπάρχει καμιά απολύτως πληρωμή για υπηρεσίες υγείας. Να γίνουν προσλήψεις στα νοσοκομεία. Ασφαλιστικό επίσης είναι η προληπτική υγεία μέσω των κέντρων υγείας. Οι συνθήκες ασφαλείας και υγείας στου τόπους δουλειάς.

Να επιστρέψουν πίσω τα αποθεματικά από τα κουρέματα, από τα χρωστούμενα και τις φοροαπαλλαγές που είχε το μεγάλο κεφαλαίο. Να πληρώσουν αυτοί που βούλιαξαν τα ταμεία και όχι τα έσοδα για το ασφαλιστικό σύστημα να προέλθει από το ξεπούλημα του εθνικού πλούτου όπως εξαγγέλλουν αφού όπως φαίνεται το ΤΑΙΠΕΔ παραμένει.

2. Για την ανεργία και τους ανέργους

Οι διεκδικήσεις για την ανεργία πρέπει να είναι αιχμή για όλους τους κλάδους, τα σωματεία. Να μπαίνει συνολικά το πλαίσιο μας για την ανακούφιση και τις ανάγκες των ανέργων ξεκινώντας από το αίτημα για πλήρη κάλυψη και επιδότηση όλων των ανέργων, με αύξηση (στα 600 ευρώ δηλ. στο 80% του κατώτατου μισθού) και χρονική επέκταση του επιδόματος για όσο διαρκεί η ανεργία.

Είναι χαρακτηριστικό πως αν και η κυβέρνηση στέφεται προπαγανδιστικά στην αντιμετώπιση της λεγομένης ανθρωπιστικής κρίσης απουσιάζει κάθε αναφορά για την κατάσταση της ανεργίας και την αντιμετώπιση της, την αύξηση λχ του επιδόματος ανεργίας, την καθολική επέκταση σε όλους τους ανέργους, την χρονική επέκταση του επιδόματος κοκ. Αντιθέτως συνεχίζεται το μοίρασμα της φτώχειας μέσω των προγραμμάτων και παράλληλα η μονή αναφορά ήταν η θολή και αόριστη χορήγηση πασο για δωρεάν μεταφορά σε ένα τμήμα των μακροχρόνια ανέργων.

Με βάση τη δράση και την παρέμβαση που έχουμε αναπτύξει τα προηγούμενα χρονιά, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις να προετοιμάσουν το έδαφος με ανακοινώσεις και κάλεσμα στις νέες φουρνιές εργαζομένων που θα έρθουν με 5μηνες συμβάσεις μέσω των προγραμμάτων. Τα προγράμματα θα ξεκινήσουν το επόμενο 2μηνο και υπολογίζονται για πάνω από 50000 εργαζομένους που θα εργαστούν κυρία σε φορείς της δημοσίας διοίκησης.

Παράλληλα πρέπει να οξύνουμε την αντιπαράθεση μας και να απαιτήσουμε να καταργηθεί εδώ και τώρα και με νόμο το απαράδεκτο καθεστώς με τους ενοικιαζόμενους εργαζομένους και

τα δουλεμπορία γραφεία. Η δραστική μείωση που αναγγέλθηκε από τον Σκουρλετη δε σημαίνει τίποτα. Το μονό σίγουρο που πρέπει να κρατήσουμε είναι πως υπόσχονται συνέχιση του δουλεμπορίου.

Πολλαπλασιάζετε ο αριθμός των εργαζομένων που παραμένουν για μεγάλο χρονικό διάστημα απλήρωτοι και διεκδικούν τα δεδουλευμένα τους. Μεγάλες συνδικαλιστικές οργανώσεις και Ομοσπονδίες που αντιμετωπίζουν τα πιο οξυμμένα προβλήματα (Μέταλλο-Οικοδόμοι-Λιθογράφοι κλπ) να καλέσουν σε συντονισμό άλλους χώρους και κλάδους πχ χώρους που εμπλέκονται μέσα εργολάβοι και αφήνουν εργαζομένους απλήρωτους (καθαρίστριες). Στον ΟΑΕΔ μεγάλο τμήμα των ωρομισθίων παραμένει απλήρωτο.

Να απαιτηθεί να καταργηθούν νομοί και διατάξεις που επιτρέπουν σε κάθε λογής τρωκτικά κονδυλιών (ΚΟΙΝΣΕΠ-ΜΚΟ-ΚΕΚ) να διαχειρίζονται προγράμματα για την ανεργία, να βλέπουν τους ανέργους ως πεδίο κερδοφορίας τους. Σε αυτήν την κατεύθυνση να δούμε πρωτοβουλίες σε κάθε Δήμο από σωματεία και φορείς των περιοχών μαζί με λαϊκές επιτροπές και επιτροπές ανέργων που θα διεκδικούν ενίσχυση των κοινωνικών δομών. Να ασκηθούν πιέσεις σε περιφέρειες και κυβέρνηση. Αποδεχόμαστε και στηρίζουμε την πρωτοβουλία των Δημάρχων Πετρούπολης-Πάτρας-Ικαρίας-Καισαριανής-Χαϊδαρίου. Προτείνουμε το κείμενο αυτό να αξιοποιηθεί και να σχεδιάσουμε σε όλες τις πόλεις και τις συνοικίες των μεγάλων πόλεων παρεμβάσεις για την οργάνωση των δημοσιών κοινωνικών υποδομών για τους ανέργους και τις οικογένειες τους όπως προτείνει το παραπάνω κείμενο.

Το προηγούμενο διάστημα υπήρχαν καλές και εύστοχες παρεμβάσεις από συνδικάτα, με αιτήματα που συσπείρωναν ανέργους, ανασφάλιστους και απλήρωτους. Μπορούμε να επαναφέρουμε την δράση αυτή σε κάθε κλάδο, προχωρώντας άμεσα σε σύσκεψη των επιτροπών ανέργων. Ο κάθε κλάδος να δει τα αιτήματα που θα βοηθούν στη συσπείρωση, στην ενότητα, στη συμμετοχή.

Οι οικοδόμοι μπορούν και πρέπει να πάρουν την ευθύνη ώστε να πρωτοστατήσουν και να σηκώσουν ζητήματα για τα αντιπλημμυρικά, αντισεισμικά, αντιπυρικά έργα δηλαδή έργα που απαντούν στις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες και παράλληλα δημιουργούν χιλιάδες θέσεις εργασίας.

Τέλος λόγω των εορτών του ΠΑΣΧΑ να οργανώσουμε νέες εκδηλώσεις αλληλεγγύης με διαφορές μορφές που θα βοηθούν στην επαφή με τους ανέργους, στη συσπείρωσή τους. Να πάρουμε υπόψη μας τη συζήτηση που είχαμε κάνει στην ΕΓ για το ζήτημα της αλληλεγγύης. Εμείς επιδιώκουμε να δημιουργήσουμε κίνημα διεκδικητικό και όχι επαιτεία. Ιδιαίτερα σε εκατοντάδες χώρους που

οι εργαζόμενοι είναι απλήρωτοι να πάρουμε πρωτοβουλίες στους κλάδους και με συντονισμό.

3. Για το εισόδημα, την ΕΓΣΣΕ και τις κλαδικές συμβάσεις:

Η αφετηρία που πρέπει να ξεκινάμε είναι το σύνθημα «εδώ και τώρα επαναφορά του κατώτερου μεροκάματου στα 751 ευρώ με νόμο. Κανένας εργαζόμενος κάτω από 751 ευρώ». Οι δηλώσεις του υπουργού εργασίας έτσι όπως εξειδικευτήκαν στις προγραμματικές δηλώσεις δηλώνουν ξεκάθαρα τις προθέσεις τους για τον κατώτερο μισθό και μεροκάματο. Πρώτα απ' όλα οι επιχειρήσεις και οι ανάγκες τους. Να μην τρομοκρατηθεί η αγορά, να μην πέσει έξω ο προϋπολογισμός καθώς ο κατώτερος μισθός επηρεάζει μια σειρά επιδόματα. Έτσι πλέον η κυβέρνηση αναφέρεται σε επαναφορά στα 751 ευρώ σταδιακά και στη βάση συλλογικών διαπραγματεύσεων, παράλληλα με παροχές στην εργοδοσία.

Η ΓΣΕΕ χειροκρότησε ήδη την κυβέρνηση τονίζοντας πως οι προγραμματικές δηλώσεις βρίσκονται σε θετική κατεύθυνση. Διαμορφώνεται το έδαφος για τον νέο-κυβερνητικό συνδικαλισμό που ήδη πανηγυρίζει για τα ψίχουλα παζαρεύοντας τα ελάχιστα.

Συνολικά η κυβέρνηση δεν έχει κατεύθυνση κάλυψης απωλειών. Πιστεύει ότι περασμένα-ξεχασμένα, χάρισμα στο μεγάλο κεφάλαιο. Οι δηλώσεις του Κατρούγκαλου για το μισθολογικό στο Δημόσιο είναι ενδεικτικές καθώς παγώνουν οι μισθοί για το επόμενο χρονικό διάστημα. Η δήλωση του Βαρουφάκη περί λιτού βίου μαζί με τις δηλώσεις του Σκουρλετη που συνεχώς μεταθέτουν την επαναφορά του κατώτερου μεροκάματου πρέπει να αποτελέσουν κόκκινο πανί για τους εργαζομένους.

Η κυβέρνηση με αυτήν την τακτική δίνει τον απαραίτητο χώρο και χρόνο στην μεγαλοεργοδοσία ώστε να προετοιμαστεί καλύτερα, να προσαρμόσει και να έχει την ευελιξία να οργανώσει καλύτερα και να κλιμακώσει την επίθεση στους κλαδικούς μισθούς, στις εργασιακές σχέσεις.

Συνάδελφοι, κάλυψη των απωλειών βεβαία δεν είναι μόνο ο μισθός. Είναι να επανέλθουν δικαιώματα που καταργήθηκαν π.χ αποζημιώσεις, επιδόματα, ασφαλιστικά δικαιώματα, για τις απολύσεις, αποζημιώσεις κλπ.

Στους κλάδους να επαναφέρουμε τις διεκδικήσεις για επαναφορά των μισθών στα επίπεδα του 2009 και να ξεκινήσουμε επαφές με τους εργοδότες με κατάλληλη προετοιμασία και σχέδιο, βεβαίως μέσα από τις μαζικές διαδικασίες των γενικών συνελεύσεων, των συσκέψεων κλπ. Είναι σκληρή και συνθέτη μάχη. Δεν πρέπει να αφήσουμε να περάσει χρόνος. Ήδη ο χρόνος που δίνει η κυβέρνηση

στους επιχειρηματικούς ομίλους είναι αρκετός για οργανώσουν την επίθεση τους στα εργατικά δικαιώματα.

Πχ Η ΕΣΕΕ (έμποροι) είναι συγκεκριμένη όσον αφορά το αίτημα στα 751 ευρώ. Ναι μεν συμφωνεί για τη σταδιακή επαναφορά και αυτό υπό προϋποθέσεις και με την απόσπαση νέων προνομίων αλλά παράλληλα τονίζει πως θέλει συνολική μετατόπιση προς τα κάτω για τους μισθούς στον κλάδο. Ή στην ΝΕΣΤΛΕ σε αυτές τις συνθήκες της τεχνητής ευφορίας ανακοινωθήκαν μειώσεις μισθών παρά το δήθεν αισιόδοξο κλίμα.

4. Για τις ιδιωτικοποιήσεις

Η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων που εξήγγειλε η νέα κυβέρνηση αποτελούν στην ουσία της συνέχιση της σημερινής πολιτικής με διαφορετική μορφή, στρεφόμενη από τις άμεσες ιδιωτικοποιήσεις που προέκρινε η προηγούμενη κυβέρνηση σε πιο έμμεσες μορφές. Ουσιαστικά ο ΣΥΡΙΖΑ δεν αντιτίθεται στην πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων αλλά στο τίμημα και τον τρόπο τους.

Έχει κρίσιμη σημασία να ανοίξουμε ολοκληρωμένα την αντιπαράθεση σε αυτή τη διαφορετική μορφή με άξονα τις απώλειες και τις ανάγκες των λαϊκών στρωμάτων. Ειδικότερα να φωτίσουμε πως η έμμεση μορφή ιδιωτικοποίησης και οι αναπτυξιακές κοινοπραξίες οδηγούν σε κέρδη του κεφαλαίου και να επιμείνουμε στο σύνολο των επιβαρύνσεων στα λαϊκά στρωματά πίσω από μια επιλεκτική πολιτική υπέρ ορισμένων τμημάτων. Να επιμείνουμε λχ στις υποδομές που ήδη έχουν ιδιωτικοποιηθεί και στις τεράστιες επιβαρύνσεις των λαϊκών στρωμάτων (Οδικοί άξονες, μετρο κλπ) και πως δεν προωθούνται μετρά ουσιαστικής ελάφρυνσης και ανάκτησης απωλειών (μειώσεις σε εισιτήρια, διόδια κλπ).

Με βάση αυτά να προτάξουμε ως αιχμές:

- 1) Πάλη εναντίον σε κάθε μορφή ιδιωτικοποίησης έμμεση ή άμεση
- 2) Ακύρωση του νομοθετικού πλαισίου της απελευθέρωσης στρατηγικών τομέων της οικονομίας (ενεργεία, τηλεπικοινωνίες, μεταφορές, ύδρευση)
- 3) Αποκλειστικά κρατικοί ενιαίοι φορείς
- 4) Άμεση δραστική μείωση των τιμολογίων ρεύματος, ύδρευσης, τηλεπικοινωνιών, διοδίων, κομίστρων μεταφοράς. Δωρεάν ρεύμα, ενεργεία, μεταφορές, τηλεπικοινωνίες για το σύνολο των λαϊκών στρωμάτων που είναι άνεργοι και σε εργαζομένους που έχουν ανάγκη.

- 5) Αιτία πολέμου η μείωση εργοδοτικών εισφορών μέσα από τη μετατόπιση τους στο ταμείο αξιοποίησης κρατικής περιουσίας. Αύξηση ασφαλιστικών εισφορών του μεγάλου κεφαλαίου

Οι δυνάμεις μας στα λιμάνια, στη ναυπηγική βιομηχανία, στο αεροδρόμιο μπορούν να πάρουν πρωτοβουλίες ενημέρωσης και συντονισμού.

5. Για τις 8 Μάρτη

Να προχωρήσουμε σε σύσκεψη της συμμαχίας για την ημέρα της γυναίκας. Μπορούν να πραγματοποιηθούν εκδηλώσεις από τα συνδικάτα, τους γυναικείους συλλόγους και να γίνουν κοινές περιοδείες (Αίτημα αιχμής μπορεί να είναι η Επαναφορά των μειωμένων ορίων ηλικίας των 5 χρόνων). Ιδιαίτερα να δώσουμε βάρος σε κλάδους με μεγάλο ποσοστό απασχόλησης γυναικών και μάλιστα νέων.

Για την 1^η Μάη. Η πρωτομαγιά θα πρέπει να αποτελέσει κορύφωση δραστηριότητας του επομένου διμήνου, βήμα για την ανασύνταξη του κινήματος. Οι δραστηριότητες και οι πρωτοβουλίες για την επιτυχία και τη μαζική συμμετοχή εργαζομένων, ανέργων, νεολαίας πρέπει να αποτελέσουν σταθμό για την προετοιμασία του κινήματος στο δρόμο της αντεπίθεσης.

Ιδιαίτερη δουλειά και προσοχή στις σχολές του ΟΑΕΔ, στη μαθητεία, στους πρακτικάριους. Να θέσουμε αιτήματα που θα βοηθούν στη συσπείρωση, στην μαζική συμμετοχή, στην οργάνωση τους. Να συνδεθούν οι εκδηλώσεις και το ιστορικό περιεχόμενο της 1^{ης} Μάη με την πάλη για τις σύγχρονες ανάγκες της εργατικής τάξης και να αναδείχνουν τον πρωτοπόρο ρόλο της εργατικής τάξης στην ταξική πάλη, τις δυνατότητες να ζήσουν καλύτερα οι εργαζόμενοι, να ικανοποιηθούν οι σύγχρονες ανάγκες τους, στα πλαίσια ενός άλλου δρόμου ανάπτυξης.

Στα πλαίσια της πρωτομαγιάς να προχωρήσουμε στις παρακάτω κεντρικές πρωτοβουλίες.

1. **Να ξεκινήσουμε γρήγορα τις διαδικασίες για το εργατικό πρωτάθλημα ποδοσφαίρου** που έδειξε ότι συσπειρώνει ιδιαίτερα νεολαία και να ασχοληθούν τα συνδικάτα. Να αξιοποιηθούν τέτοιες πρωτοβουλίες σε όλες τις περιοχές. Να μπου στόχοι για συμμετοχή ομάδων από τους τόπους δουλειάς και τους κλάδους. Είναι μια προσπάθεια που κάθε χρόνο συσπειρώνει εκατοντάδες εργάτες, σπουδαστές στην κατάρτιση, βοηθά στην επαφή των εργαζομένων με τα σωματεία τους, πιάνει πλευρές της ζώνης της εργατικής νεολαίας.

2. **Για τα 16 χρόνια από την ίδρυση του ΠΑΜΕ και μπροστά στην 1^η Μάη** να διοργανώσουμε μεγάλη συναυλία για το διεθνές εργατικό τραγούδι στις 26 Απρίλη στην οποία μπορούμε να καλέσουμε και ξένες αντιπροσωπείες. Η ανάπτυξη μορφωτικής και πολιτιστικής δουλειάς από τα συνδικάτα αποτελεί σημαντική πλευρά της ιδεολογικής παρέμβασης. Δεν πρέπει να υποτιμούνται τέτοιες δραστηριότητες που βοηθούν στην ενίσχυση των δεσμών με τους εργαζόμενους, ανεβάζει τη συνείδηση τους.

- Η κυβέρνηση θα φέρει νέο συνδικαλιστικό νόμο. Αναφέρθηκε στις προγραμματικές δηλώσεις από τον Σκουρλετη, βάζοντας πλευρές νέου κοινωνικού διαλόγου που θα αναβαθμίσει δήθεν πλευρές της δημοκρατίας στο συνδικαλιστικό κίνημα. Πρέπει να είμαστε σε επιφυλακή και προετοιμασμένοι. Σφυρίζουν σήματα που δείχνουν σαφή παρέμβαση στη ζωή και τη δράση των σωματείων.

Προετοιμαζόμαστε αμέσως μετά την 1^η Μάη για την οργάνωση πλατιάς μαζικής δραστηριότητας και πρωτοβουλιών με στόχο την πανελλαδική απάντηση της εργατικής τάξης και των συμμάχων της απέναντι στις νέες αντιλαϊκές συμφωνίες κεφαλαίου-ΕΕ-ΔΝΤ-ΟΑΣΑ. Σε αυτήν την κατεύθυνση αξιοποιούμε τη θετική παρέμβαση και την πείρα που αποκτήσαμε από τη διοργάνωση του πανελλαδικού συλλαλητηρίου της 1^{ης} ΝΟΕΜΒΡΗ.

Να ανοίξουμε αυτή τη συζήτηση και τις διεκδικήσεις μας σε αυτή την προοπτική. Να οργανώσουμε ένα τέτοιο κίνημα και τέτοια συμμαχία για μεγάλους και νικηφόρους ταξικούς αγώνες.

Είμαστε αποφασισμένοι να συγκρουστούμε με όλες τις δυσκολίες και κυρίως με όλους εκείνους τους μηχανισμούς που στέκονται εμπόδιο και να προχωρήσουμε με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα στην ανασύνταξη του εργατικού και λαϊκού κινήματος. Μέσα από τις καθημερινές μάχες για όλα τα επείγοντα προβλήματα, εργοστάσιο το εργοστάσιο, κλάδο τον κλάδο, επιχείρηση την επιχείρηση, γραφείο το γραφείο, καράβι το καράβι, γειτονιά τη γειτονιά, χωριό το χωριό, μέσα από τη λειτουργία των Σωματείων και συλλόγων μας, μέσα από τις συζητήσεις και αντιπαραθέσεις, μέσα από τις αρχαιρεσίες θα δώσουμε το δικό μας παρόν στις εξελίξεις.

Για την ανάκαμψη του κινήματος και όχι των καπιταλιστικών κερδών. Πληρώσαμε ακριβά την κρίση τους, τα χρέη τους, δε θα πληρώσουμε ξανά και τη νέα κερδοφορία τους. Δεν ανεχόμαστε πιο να ζούμε με την ανεργία, με τα ψίχουλα και τη συνεχή κοροϊδία, θα επιβάλλουμε τις δίκαιες διεκδικήσεις μας. Δεν αποδεχόμαστε να καταστρατηγούνται και να λεηλατούνται οι παραγωγικές δυνατότητες του τόπου μας που αρκούν για μια σύγχρονη αξιοπρεπή ζωή.

Με αυτές τις διακηρύξεις και διεκδικήσεις να συζητήσουμε τις πρωτοβουλίες και τα μέτρα που θα πάρουμε για να βάλουμε σε καθημερινή κίνηση νέες δυνάμεις κατά κλάδο, κατά νομό, κατά γειτονιά, κατά χωριό.